

TJEN FOLKET

mars/april

1988

Med forslag til nytt prinsippprogram

Ut på gata 1. mai!

LEDER:

Partiet og opprøret i fagbevegelsen

LO-toppen og regjeringa har klart å presse gjennom sitt diktat og knebling av fagbevegelsen i årets lønnsoppgjør. Men protestene har vært større enn før. Opprøret mot LO-toppen har vært breitt og omfattende, både i privat og offentlig sektor. Også i forbund utenfor LO har det vært store progressive bevegelser. Svært gledelig er det også at egne kvinnekrav har fått en markert plass i bevegelsen som har vært, og at kvinnelederte forbund og fagforeninger har markert seg spesielt sterkt ved siden av de mannsdominerte arbeidsplassene i kjerneproletariatet.

Arbeiderpartiledelsen har problemer med partidisiplinen og oppslutninga om partiet. Fremdeles har sosialdemokratiet et godt tak om arbeiderklassen. Opprøret i fagbevegelsen er ikke kraftig nok hverken til å stoppe lønnsloven eller kaste LO-ledelsen. Og sjøl med om tilbakegangen for DNA på gallupen er relativt stor, så er det langt i fra noe slagent parti vi har foran oss. Men mulighetene for å vinne oppslutning om ei kamplinje i fagbevegelsen og å redusere sosialdemokratiets innflytelse i arbeiderklassen er bedre enn på lenge. Nå må partiet utnytte disse mulighetene.

AKP har spilt og spiller en viktig rolle i det opprøret vi nå opplever i fagbevegelsen. Partimedlemmer i de enkelte klubbene og foreningene har gått i spissen for å utvikle protestene mot LO-toppen og regjeringa. Partiledelsen, DSer, utvalg og avdelinger har diskutert situasjonen og tatt politiske initiativer i kampen. Partiet og enkeltmedlemmer har styrka tillitten i den mest opprørske delen av arbeiderklassen. Arbeiderpartiets sekretær Torbjørn Jagland svarer med å gå hardt ut mot AKP og gå inn for at det ikke må velges APKere som tillitsvalgte i fagbevegelsen. Vi må vente at det blir et hardere kjøer mot oss i tida framover. Vi må nå både styrke opposisjonen i fagbevegelsen og utnytte mulighetene til å styrke partiet. Partiets arbeiderinnretning må styrkes, og partiet må styrkes gjennom flere medlemmer.

* Styrke kamplinja i fagbevegelsen og svekke Arbeiderpartiets grep om fagbevegelsen.

Partiet må utvikle linjer for hvordan den faglige kampen skal føres under lønnsloven. På årsmøter, landsmøter o.l. må det jobbes for å få bytta ut tillitsvalgte som støtter linja til LO-ledelsen og regjeringa ved dette tariffoppgjøret. Kvinnes tariffaksjon og kvinnevinklinga i det faglige arbeidet må utvikles videre. Og det må satses på å redusere det faglig-politiske samarbeidet mellom DNA og fagbevegelsen - utmeldinger av kollektivt medlemsskap, få stemt ned bevilgningsforslag, fjerne samarbeidsavtaler o.l. Her ligger det store politiske utfordringer til partiet.

* Øke spredninga av Klassekampen i arbeiderklassen. Mange ser Klassekampen

som den eneste avisa som fører fram arbeidsfolks krav, og mange ser det som helt nødvendig for sitt politiske og faglige arbeid. Det finnes tusenvis av folk som burde abonnere, og det er mulig å få mange abonnenter blant opprørerne i fagbevegelsen. Det er et spørsmål om å gå på disse folka og snakke med dem for å få dem som abonnenter. Nå nå det trås til i vervekampanja.

***Verving av medlemmer til AKP.**

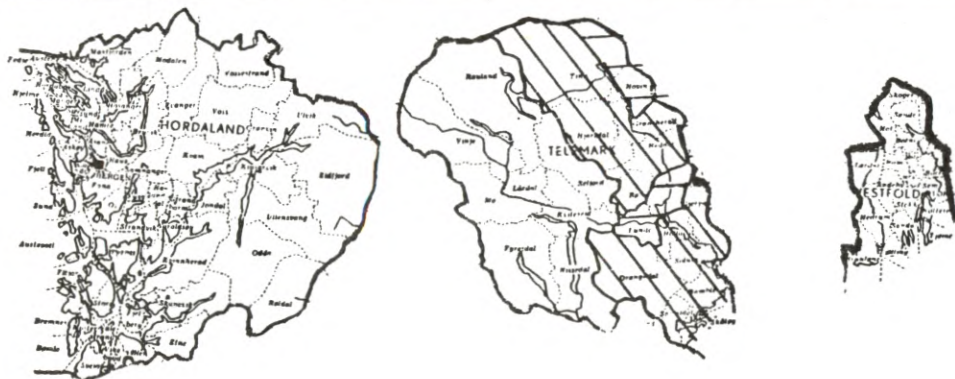
Partiet trenger å styrke seg med flere medlemmer. Vi høster normalt lite av de bra politiske sakene partiet jobber med. Opprøret i fagbevegelsen må også gi flere medlemmer til partiet. Men da må en og en konkret og levende person diskuteres med og jobbes systematisk med i tida framover. De kommer som kjent ikke strømmende inn i partiet fordi vi har en bra politikk.

***Sommerleirene blir politisk viktige. Mange bør komme.**

Opprøret i fagbevegelsen og utviklinga av det blir hovedtema på årets sommerleire (se mere om dem i KK). I tillegg til andre spennende tema, bør det gjøre leirene attraktive for mange både i og utenfor partiet. Dersom folk ikke ønsker å ta ei hel uke på leir, kan de komme f.eks. de to dagene Opprøret i fagbevegelsen vil prege leirene.

***Arbeiderkonferansen 26-28. august.**

Partiets arbeiderkonferanse blir en viktig politisk begivenhet for å oppsummere og drive videre en politikk for arbeiderklassen på mange felt. Og den blir viktig for å styrke arbeiderklasseinnrettinga til partiet. Konferansen er åpen for alle interesserte, og det bør være muligheter for stormobilisering. Arbeiderkonferansen bør bli en god videreføring av den store og vellykka og kvinnekonferansen.

Fortsett vervinga!

Grovopptellinga av bruttovervinga i "verveåret", som sto i KK lørdag 26.mars, viste:

Møre og Romsdal	125 %	Sør Trøndelag	40 %
Nord Trøndelag	90 %	Hordaland	35 %
Rogaland	90 %	Oslo	30 %
Buskerud	80 %	Akershus	30 %
Oppland	70 %	Nordre Nordland	30 %
Troms	60 %	Østfold	25 %
Hedmark	50 %	Helgeland	20 %
Vestfold	45 %	Finnmark	20 %
Telemark	45 %	Agder	20 %
Sogn og Fjordane	45 %		

Landet: ca 45 %

Distrikta hadde også mål for antall på sirkler i "verveåret". Utifra oversikten sålangt, er det rett å si at det bare var Vestfold, Telemark og Hordaland som klarte å få dette til etter planen.

Nettomålsettinga, som lå til grunn for de ulike bruttomåla, var at partiet skulle **vokse 10 %** i "verveåret". Over halvparten av distrikta klarte å bli større, og landspartiet har også vokst litt - ikke 10 %, men sannsynligvis bare 1-2 % (Sannsynligvis pga at opptellinga av Oslo ikke er helt klar ennå).

Hvorfor nådde vi ikke de tallmessige måla vi satte oss ?

Dette må diskuteres som endel av beretningsdiskusjonen framover- godt egna til å få på bordet materiale om hvor langt vi egentlig er kommet med å legge opp partiarbeidet etter den hovedinnrettinga som partiplanen pekte ut.

Den må også få opp uenighetene, som fins om denne innrettinga ! For At slike uenigheter finsn er opplagt når flere distrikt ikke har tatt særlig praktiske tiltak for å få "fres" på vervinga.

Og, dette dreier seg ikke om generell uvirksomhet . De fleste av disse har hatt mer enn nok å henge fingrene i , men ikke særegne vervetiltak !

Det er spørsmål om en mener partiet sitt arbeid i stor grad må bygges opp omkring å skape en god del **nye** kommunister her i landet. At dette også vil være bra for å styrke det **nåværende** partiet - både for å utvikle "gamle" medlemmer og gjøre partiet til et skarpt våpen i klassekampen nå ; styrke oss politisk og ideologisk.

"Verveåret" må også bedømmes ut i fra hvordan vervinga fortsetter videre framover.

I løpet av "året" har vi greid å øke medlemstallet netto for første gang siden 1978. Vi klarte dette nesten også i vervekampa- nja høsten-83/våren-84 .men gikk ned igjen etterpå.

Er dette starten på en mer varig snuing, for partiet og ungdomsforbunda (RU har også vokst siste året) ?

Når distrikt som har oppnådd gode resultat i "verveåret", har beslutta å **fortsette** løpoet, er det et godt tegn.

Men, hva med de som ikke rakk å starte skikkelig, men som sier de skal komme sterkere igjen ?

I "bakgrunns materialet" til "verveåret" ble det pekt på politiske bevegelser som det er mulig å få nye kommunister ut av. Året som har gått har ikke svekka disse vilkåra. Sjøl om flertallet av de som nå er på politisk "vandring" ikke vil kunne gå med i et parti som AKP(m-l), så er mulighetene allikevel mye større enn vi til nå klarer å utnytte.

For å markere at vervinga fortsatt er ei av de viktigste oppgavene for partiet ut landsmøteperioden, har SKAU gått inn for at det skal jobbes særskilt med noen vervetiltak den nærmeste tida:

-Partiavdelinger som ennå ikke har diskutert medlemskap o.l. med uavhengige på RV-listene, må få gjort dette.

Dette vil bli drevet som en "kampanje", med direkte påtrykk fra partisentralen, fram til 1.juni.

-Spesielle vervemøter, retta inn mot folk vi har vært ute i harde klassekamper sammen med (a la møtet med førskolelærerne i Oslo, som tidligere er propagandert). Er tatt opp med Oslo, Bergen og Stavanger i forb. med lærerstreikene. (Blir det noe av ?)

-1.mai-festene.

Legge opp disse ut i fra at vi spesielt skal mobilisere de vi vil jobbe med for å få som medlemmer.

På større steder, hvor festene også har karakter av massearrangement, må det sikres "hadfast" verving til sirkler, KK-abbverving (at det er partiorganisatorer i ssvig, som jobber med folk og verver dem til det de er "modne" for).

-Fastere partigrep om ballekursbevegelsen.

At ballekurserne også er endel av partitilbuda som avdelinga aktivt verver deltakere til. At kursleiderne også sees på som en del av "vervekorps" i distriktet.

-Fortsatt stor vekt på ungdomsverving.

Trekke med ungdom på sirkler. Bygge RU ennå flere steder, og avtale framstøt på lærestedene til høsten, sammen med NKS.

Medlem av vervesentret

Undersøkelse blant partimedlemmer

som er bønder

Landbruksutvalget tok initiativ til en undersøkelse sommeren 1985. Spørreskjema ble sendt ut oktober 1985, men først etter mange purringer fikk vi inn svar, de siste sommeren 1987.

Undersøkelsen har ikke klart å nå ut til enkeltbønder som er partimedlem uten partiavdeling.

Det er svært få skjema som er besvart. Det kan skyldes at det er få partibønder, eller at organisasjonsnettene ikke fungerer for folk i distriktene med lang avstand til DS-ene. Det kan bety at undersøkelsen er lite representativ. Men Landbruksutvalget har sendt mange purringer og strenge henvendelser gjennom organisasjonsapparatet om å få inn svar. Organisasjonsapparatet sentralt har gjort en god jobb, bl.a. ved å sende ut spørreskjemaet på nytt til de fylkene vi ikke hadde fått svar fra vinteren 86/87. Om materialet ikke er så stort, gir det i alle fall en pekepinn på hvor vi skal gå videre i landbruksarbeidet.

Hovedtyngden av svarene representerer året 1986, og dermed hva folk mente om KK, landbruksbladet osv. ved det tidspunktet, mens en del av svarene er fra tida før eller etter.

Noen foreløpige konklusjoner:

1) Bønder som har partiavdeling, får diskutert landbrukspolitikk og masseorganisasjonene i bygda gjennom avdelinga, sjøl om det er en del lange avstander innen avdelinga og at den organiserer over flere kommuner. De som har partiavdeling for bønder, har tatt hensyn til den travle sommersesongen, ved at det er dobbelt så lang tid mellom avdelingsmøte om sommeren 6 uker, som om vinteren 3 uker.

2) Det er et stort ønske om å utvikle landbrukspolitikken på konferanser for fylker (og landsdeler). Gjerne åpne RV/AKP-konferanser. Fylker og distrikter bør arrangere slike konferanser, og kontakte AKPs landbruksutvalg for å få innledere,

Helge

Tlf:

139

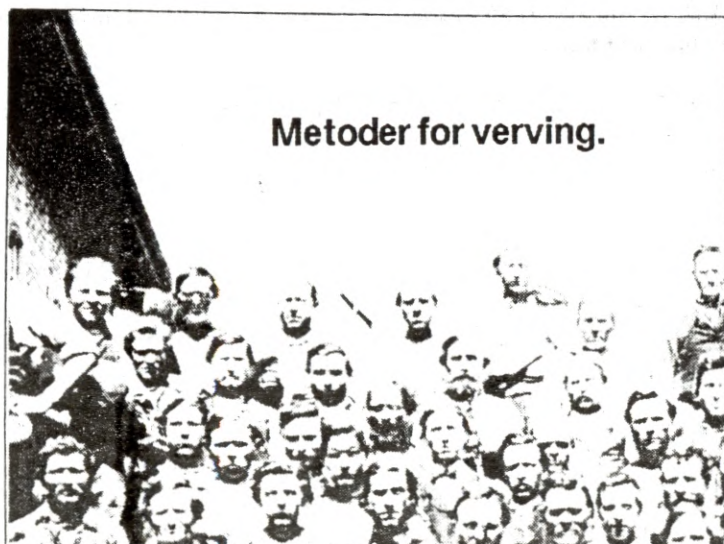
3) Kvinner og menns *oppfatning* av kjønnsarbeidsdelinga på gard viser noen motsetninger. Men materialet sier ingen ting om at de kvinner og menn som har svart er ektefeller med hverandre. Likevl er det tydelig forskjell i vurderinger:

- Både kvinner og menn er enige om at kvinner gjør omlag dobbelt så mye hus-/omsorgsarbeid som mennene.

Dette viser at kampen om deling av hus-/omsorgsarbeid må trappes opp og knyttes til kravet om effektivitetsnormer, inntektsmålet og 6 timers dag.

- Kvinnene syns kvinnene gjør omtrent like mye gardsarbeid som mennene, mens mennene kaller mye av dette for hus-/omsorgsarbeid. Det er antakelig forskjellig syn på hva som er gardsarbeid, at menn usynliggjør kvinnes gardsarbeid.

Landbruksutvalget.

Vi bor i nærheten av en småby med tilgrensende bygdemiljøer. Området har nå 3 partilag.

Nesten uten unntak er det gutter som er organisert, og slik har det vært i mange år.

I laget vårt er vi to jenter. Vi bestemte oss for å snakke med ektefellene/samboerne til gutta våre. Dette av to vesentlige grunner. Vi ville vise at AKP er interessert i å bli kjent med dem. For det andre ville vi prøve å mobilisere til en eller annen aktivitet, og/eller rekruttere.

Vi diskuterte spørsmålstillinger på forhånd, og vi brukte følgende i intervjuene:

- Har du vært medlem? I tilfelle hvor lenge? Hvorfor gikk du ut?
- Hvordan er forholdet ditt til AKP i dag - lokalt og sentralt?
- Har du fått noe tilbud fra AKP de siste 5 åra?
- Er du interessert i å bli med på noen av aktivitetene i området? Vil du organisere deg? Vil du bli med på sirkel? Vil du bli med på «Kast deg frampå»-kurs?
- Hvilke oppgaver hadde du mens du var medlem? Hvilke aktiviteter holder du på med i dag?
- Hvordan er dine muligheter for deltakelse i ulike aktiviteter, med tanke på husarbeid, barnevakt?
Hvordan ser du på en situasjon der begge er organisert med tanke på husarbeid, barnevakt?

Noen av jentene vi snakket med har vært organisert. Noen er nære sympatisører. Noen støtter oss på sak. Noen av jentene vi snakket med er jenter på jobben, som ikke er gift/samboende med noen av gutta.

Så langt har vi snakket med 8 personer. Vi ble med ett unntak godt mottatt. Noen av jentene ga klart uttrykk for at de satte stor pris på at AKPerne henvendte seg til dem direkte, og ikke gjennom samboer/ektefelle.

Et av tilbudene vi gikk ut med var sirkelen «Søstre, kamerater». Responsen var så stor at det nå er to sirkler i gang:

Sirkel på «Søstre, kamerater»: 11 personer (3 meldte seg via jungeltelegrafen).

Bøllekurs: 7 personer.

Denne intervjurunden er langt fra noe vitenskapelig arbeide, men det framkom ikke uventet noen tendenser i svarene. Dette bør få konsekvenser for partiavdelingene, bl.a. måten vi arbeider på. Vi er for lite eksterne som *parti*, og *partimedlemmer*.

Tendenser:

- Ikke noe tilbud fra AKP siste 5 år.
- Har sett lite til partiet og RV lokalt. Flere forbinder AKP med en person.

- Samtlige er svært aktive i fagforening og jobbsammenheng. Nesten alle har vært innom KF. Deres aktivitet i KF er for tiden svært lav.
- Samtlige ektefeller/samboere til Guttta syns det ville være problematisk om begge var organisert, og om begge var i samme avdeling.
- Samtlige ektefeller/samboere til Guttta setter pris på Klassekampen, og mener partiet trengs.

Vi regner med at det finnes mange steder i landet, der jentene til Guttta våre lever en - for partiet - svært anonym tilværelse! Derfor dette innlegget, for å gi deg lyst til å gjøre noe.

Utover våren skal vi på nytt oppsøke alle og spørre om de vil bli med i partiet.

Motto: Det finnes mange folk, spesielt jenter.

Hilsen

Ranveig & Rita

Partiorganisasjonen - en daud sild?

Dette innlegget tar opp flere ting, som også tas opp i partiberetninga. Vi vil derfor bruke dette innlegget til å "skjerpe" beretningsdiskusjonen. Vi ber deg ta stilling til om beretninga gir holdbare svar på det avd. i Bergen og du, utifra dine erfaringer, syns er viktig når det gjelder disse sakene. RED.

1. Utgangspunkt.

Utgangspunktet for dette debattinnlegget er situasjonen i vår avdeling, som har vært preget av passivitet og lite utadrettet arbeid i flere år. Medlemstallet har sunket. Folk føler frustrasjon og stadig større avstand mellom det avdelingen gir av muligheter for politisk debatt og grunnlag for praksis og det folk sjøl ønsker seg. Kort sagt: Medlemmenes aktivitet spriker, avdelingen fungerer ikke. Vi er langt fra de kommunistiske normene for hvordan en grunnorganisasjon skal fungere.

Spørsmålet er da: Er vi representative for den allmenne tilstanden i partiet? Har våre problemer noe å gjøre med hvordan partiet er organisert i dag? Er situasjonen med passive avdelinger og manglende indre demokrati og disiplin et allment problem? Hvis det er det, er ikke den grunnleggende årsaken å finne i sammensetning og praksis internt i vår avdeling (eller i andre grunnenheter). Det må ha noe med partiorganisasjonen som helhet å gjøre. Vårt inntrykk er at vi er representant for noe typisk i partiet, selv om vi er fullt klar over at det er forskjeller. Likevel tror vi vår situasjon er mer typisk enn en skulle ønske seg, og at situasjonen er alvorlig. Standpunktene som gjengis her representerer et forsøk på oppsummering av standpunkt som ble reist i avdelingen. Spissformulert kan det uttrykkes som:

Partiorganisasjonen er en død sild! Det betyr ikke at partiet som bevegelse er en død sild - i hvert fall ikke på alle områder. Men partiet som organisasjon er død.

2. Situasjonen.

Kort skissert oppfattes den slik:

Det finnes noen aktivistiske miljøer i og rundt partiet. Disse miljøene driver både aktiv dagskamp, og de utvikler nye politiske linjer og analyser. Disse miljøene eksisterer ikke i grunnorganisasjonene, men er konsentrert rundt miljø knyttet til arbeidsfelt, gjerne rundt utvalg el. lign. Eksempler:

Det kvinnepolitiske arbeidet, faglig politikk, Materialisten, miljøgruppa, internasjonalt utvalg, RV-arbeid rundt drivende lokalpolitikere.

Partiets grunnorganisasjoner (cellene) er helt adskilt fra dette. De karakteriseres av at folk jobber hver med sitt utenom avdelingens gjøremål. I den grad det jobbes kollektivt, eller politisk med utgangspunkt i avdelingen, gjelder det KK. Det foregår ingen grunnleggende politikkutvikling i partiets grunnorganisasjoner. Utvikling av ny politikk, nye analyser, debatt og diskusjon skjer i andre fora. De interessante miljøene i AKP er ikke grunnorganisasjonene. Dette fører sjølsagt til at demokratisk sentralisme er en saga blott. Vi har ingen organisasjon etter Lenins modell. Det er ingen disiplin, og heller intet demokrati. Det er en himmelropeende forskjell mellom virkeligheten i avdelingene, og det ambisjonsnivået som kommer til uttrykk i de sirlig organiserte rutinene, rapportskjemaene, skrivenne og internbladene (når leste du et internblad sist?). Internrutinene fortøner seg som en masse sløsing med tid og papir, der en får svært lite igjen (bortsett fra dårlig samvittighet i lagsstyrene for alle skjemaene en ikke har svart på). Rutinene er tilpasset en organisasjon som ikke eksisterer.

Det er enighet i avdelingen at et kaderparti av Lenins type, med strenge krav både til disiplin og enighet om grunnleggende spørsmål, er nødvendig for å gjennomføre en sosialistisk omveltning. Spørsmålet som reises er om 1. Det er grunnlag for et slikt parti nå. 2. Om dagens situasjon i klassekampen krever organisering av et parti med løsere krav. Hva er galt med ledelsesmåten i organisasjonen?

3. Alternativer?

Situasjonen i klassekampen er preget av at arbeiderklassen er på retrett, og at kamp rundt andre motsigelser enn den rene klassemotsigelsen øker i betydning (kvinnekamp, miljøkamp). Det sosialistiske "prosjektet" er i krise. Det mangler teori og strategi for et annet samfunn, sjøl om det kanskje er klarere enn på lang tid at det trengs et annet samfunn. I denne situasjonen er utvikling av miljøer for å utvikle politikk, analyse og teori en forutsetning. Det innebærer langt større uenigheter om grunnleggende spørsmål enn i et parti av Lenins modell, der handling forutsetter en grunnleggende konsensus (enighet) om strategi og analyse. Det forutsetter også relativt åpne fora for debatt og politikkutvikling. Små partiavdelinger etter celleprinsippet vil gjøre dette vanskelig. En må ha fora som samler større deler av partimiljø og -omland for å få drevet politikken framover, og trekke flest mulig med. Det må være åpne kanaler til andre miljø som driver med teori, med utgangspunktet om at ingen har en avklart teori for kapitalismen og sosialismen, og at det er viktig å lære av andre og diskutere med andre. Det er et paradoks at dette fungerte bedre i hin hårde SUF-dager, da en organiserte seg mer etter storlag-/smålagmodellen. Partiets nåværende innadvendthet er et umulig utgangspunkt for den oppgaven vi stiller. Det at mange partiavdelinger ikke har konkrete kampoppgaver, trass i at de fleste medlemmene er politisk aktive, må føre til en grunnleggende analyse av formålet med avdelingsstrukturen. Mange avdelinger oppfattes av medlemmene som et hinder (der en snakker om indre problemer) snarere enn et utgangspunkt for å forbedre praksis. En avdeling uten ekstern praksis og avklarte kampfelt er ingen vits å ha. Partiet må organiseres utfra den praksis som drives, slik at en samler folk med interesse for å jobbe på et kampfelt. Da kan avdelingene bety noe for å ta initiativ i dagskampen, sjøl om dette ikke er tilstrekkelig for å løse de andre problemene omkring teori og politikkutvikling som er beskrevet ovenfor.

Et annet hovedpunkt er spørsmålet om ledelsen. Avdelingen mener ledelsen fungerer byråkratisk, og at måten å lede på må legges helt om. I diskusjonen la vi vekt på kritikk av distriktsledelsen, men mener problemene gjelder for så vidt ledelsesmåten på alle nivå, inkludert vår egen avdeling. Vi vil understreke at vi er klar over at avdelingen vår sterkt preges av ledelsesfeil, samtidig mener vi det er nødvendig og riktig å rette skyts mot distriktsledelsen, fordi den har ansvaret for å lede avdelingene, og fordi DS i så sterk grad er preget av byråkrati, papirmølle, almenne oppfordringer. I stedet for politisk mobilisewring, skjer mobilisering av avdelingene med utgangspunkt i organisatoriske tiltak, eksempelvis mobiliseringen på styrekonferansene foran valgkampinnspurten. Utgangspunktet er at vi trenger en ledelse som leder utfra konkrete (og

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012
avgrensede) politiske målsettinger. Vi trenger en ledelse som kommer med aktuelle politiske utspill, som inviterer avdelingene med på diskusjoner av politisk analyse, av taktikk og tiltak, som sier: Her skjer det en viktig debatt, eller her foregår det en viktig utvikling. Partiet trenger svar, vi trenger handling, hva mener vi i fylkespartiet om dette spørsmålet? Et eksempel som ble nevnt i diskusjonen var: Hvorfor inviteres ikke partiet til diskusjoner av børskrakket og de politiske følgene av det? Når ledelsen ikke driver ledelse utfra politikk, men forfaller til å distribuere papir, kan ikke dette skyldes mannskapsproblemer, eller treige medlemmer. Det må skyldes at det har utviklet seg en ledelsesstil som det må tas et grunnleggende oppgjør med. Vårt utgangspunkt er at selv om det er viktig å se på hvordan partiets organisasjon er og prøve å reformere strukturene der, er det uavhengig av dette nødvendig og riktig å gjøre noe med ledelsen.

4. Hva vil vi?

Det er uenighet i avdelingen om hva som blir konsekvensene av denne analysen. Ideer av typen: "Prosjektet AKP" har spilt fallitt, det gjelder å organisere seg etter virkeligheten i dag, og utvikle et leninistisk parti når tiden er moden for det, og det eksisterer et politisk og teoretisk grunnlag grunnlag for det. Andre mener at en må inn i den indre striden i partiet, jobbe utfra alt det bra arbeidet som gjøres i "miljøet AKP" og alle de bra, progressive folkene som er der, utvikle det politiske miljøet og prøve å reorganisere bevegelsen, og prøve å løse ledelsesproblemet.

Uansett hvilke foreløpige konklusjoner som trekkes, er det svært viktig å få reist denne diskusjonen - både foran fylkesårsmøtet, og i forhold til partiledelsen og andre distrikt. Herved er alle utfordret!

(Innlegget er skrevet av en kamerat, og formuleringene står for dennes regning, men innlegget er gjennomgått og diskutert i avdelingen, som er enig i alle hovedtrekk.)

Avd. i Bergen.

Alkohol er politikk

AKP(m-1) vet noe om at:

- Rusgiftenes politiske funksjoner griper inn i forholdet mellom mennesker, tilslører nødvendigheten av revolusjon og kampen for et sosialistisk samfunn.
- Resultatet av rusgiftbruk og rusgiftenes snikende passivisering er økt utbytting og undertrykking av arbeiderklassen.
- Rusgiftprofitørene kan håve inn ei astronomisk fortjeneste uten å måtte betale de milliardutgifter samfunnet har pga rusgiftproduksjon og omsetning.

Dette er mulig fordi det er slik at den herskende alkoholideologi også er de herskendes ideologi.

Alkoholen tilhører kampen for et nytt samfunn. Derfor er alkoholspørsmålet ei utfordring for et revolusjonært parti av i dag, på samme måte som det var det på den tiden da Lenin uttalte at "Alkoholen fører alltid tilbake til kapitalismen, aldri framover mot sosialismen".

Men, vil mange kamerater og søstre si, riktig det - men i dag kan vi vanskelig prioritere dette sårområdet. Det er ikke viktig nok.

La oss se på det, skaffe oss innsikt og se på nye sammenhenger i hva som utvikler evnen til revolusjonært arbeid.

Det er etablert ei gruppe som skal se på partiets og RVs rusgiftpolitikk og mulighetene for ei nyutvikling av en progressiv rusgiftpolitikk. Tidsramma for det arbeidet det er planer for er satt til neste årsskifte. Gruppen vil bl.a. se på rusgiftenes funksjoner under kapitalismen, historiske rusgiftpolitiske lærdommer, RVs rusgiftpolitiske praksis så langt, og rusgiftmotstand under kapitalismen. Klasse-, kvinne- og arbeiderperspektiv blir viktig. Hva med ungdomsperspektivet?

Gruppen har ikke tenkt å finne svarene på alkoholspørsmålet alene. Hva er viktig, og hvilke fallgruver finnes i rusgiftpolitisk arbeid?

TOM.

Kommentar

- til melding frå SK, avsnittet «HOMOPOLITISK ARBEID».

Etter først å seie noe om arbeidet som er gjort på området, kjem SK med følgende påstand: *«Homofile menn og lesbiske kvinner er blitt tvunget til å reflektere over sin egen kjønnsidentitet på en annen måte enn heterofile menn og kvinner, fordi samfunnet ikke byr dem noe «ferdig» mønster å gå inn i.»* (Understrekinga er mi)

Lesbiske og homofile reflekterer ikkje meire over sin eigen kjønnsidentitet enn heterofile kvinner og menn gjer. Sjølv om samfunnet ikkje «byr» oss noe ferdig mønster som lesbiske og homofile, blir også vi bydd eit mønster som kvinner og menn. Problemet er ikkje *kjønnsidentiteten*, , lesbiske er og identifiserer seg som kvinner, homser er og edentifiserer seg som menn.

Problemet er at samfunnet plasserer menneske inn i roller etter kjønn, dvs. sosiale kjønnsroller. Dei rollene er tufta på den heterofile familien. Dei er relaterte til kvarandre: Kvinnerolla står i forhold til mannssrolla og omvendt. Det å leve som lesbisk/homofil betyr å bryte med dei rollene på vesentlege punkt. Spørsmålet er altså ikkje at vi må reflektere over kjønnsidentiteten vår, men at vi medvitent må gjera eit oppgjør med dei kjønnsrollene vi er tillært og pålagt.

Samfunnet byr oss ikkje noe ferdig mønster å gå inn i, men viktigare er det at samfunnet ikkje vil ha oss, at vi vert undertrykt og ofte forfulgt. Vi bryter med ein av grunnsteinane i samfunnet - den heterofile familien - berre ved vår eksistens. Det at vi lever som lesbisk/homofil. Erfaringane våre er derfor viktige - som SK skriver, men det er også kampen vår.

Eg er glad og takknemmelig for at SK meiner at mange av oss gjer eit stort og viktig arbeid i homo-organisasjonane. Eg er samd med SK i at vi framleis ofte ikkje får den støtta vi trenger, og enno vert møtt med både usynleggjering og fordommar i partiet. Men kvifor er det sånn? Det finst (enno) store politiske moteingar i partiet, både om synet på lesbiske/homofile, og i synet på kor viktig kampen vår er. Eg trur ikkje vi får bukt med fordommane før vi får fram dei sosiale motseiingane og diskutert dei. Ein måte å gjera oss usynlege på er nettopp å ikkje rise den politiske debatten om kampen vi fører og dei standpunkt vi har.

For oss er det viktig ikkje berre å få lov til å drive lesbe-/homosekamp. Det er *der* vi er i dag. Det er ei utbredt haldning innafor AKP at det å drive homokamp er eit personleg spørsmål og eit persoleg ansvar for den einskilde lesbiske og homofile kamerat. Det er ein brist i medvitet om den politiske betydninga av kampen vi fører. Ikkje det at eg vil kaste heile partiet ut i homo-kampen. Eg vil slåst for å bevege partiet frå ein passiv akseptering til ein aktiv solidaritet. partiet ut i homo-kampen. Eg vil slåst for å bevege partiet frå ein passiv akseptering til ein aktiv solidaritet.

I dag svever anden frå «Fråsegna» lågt over partiet. Det er ikkje tilstrekkeleg for AKP idag å berre ta avstand frå innhaldet i «Fråsegna», det er på tide med eit *positivt* oppgjør.

Angrepa på lesbiske og homofile veks i land «det er naturleg å samanlikne oss med». (jfr. Storbritania). Vi har ingen garanti for at den norske "kardemommeidyllen" vil vare ved. Lesbiske og homofile har tidlegare vorti dolka i ryggen av kommunistiske parti, nettopp når undertrykkinga har skjerpa seg. Vi ønsker å vera trygge på at AKP ikkje vil følge denne «tradisjonen» i framtida. Så lenge "kardemommeidyllen" også hersker i partiet på dette området, kjenner eg meg ikkje trygg.

Sissel

AKP krenger Rute 80!

AKP har en ungdomsorganisasjon som heter Rød Ungdom. Rød Ungdom har et magasin som heter Rute 80. Mange AKP-ere har et perifer forhold til Rød Ungdom, og Rute 80 har de knapt nok hørt om. Når jeg nå høylydt erklærer at AKP trenger Rute 80, avslører jeg dermed et hint for mange ukjent behov, som i høyeste grad angår deg sjøl.

I dag lever vi i ei tid med mange og motsatte tendenser og bevegelser. Samtidig som vi ser kimen til en voksende anti-rasistisk bevegelse, er den åpne rasismen på frammarsj – både i statlig og mer vulgær form. Samtidig som sosialdemokratiet opplever problemer og avskallinger, går FrP fram. Samtidig som det er bevegelse blant unge jenter for å organisere seg, kommer angrep på abortloven, og misseshow som var «ute» på 70-tallet er «inne» igjen.

Tendensene er motstridende og dekker over hverandre, og mange er på leitning etter et fast holdpunkt. «Fyrtårnene» fra 15 år tilbake har slutta å blinke, og mens den generasjonen som utgjør AKP i dag hadde framtida forma som et utropstegn, har dagens ungdomsgenerasjon den utforma som et spørsmålstegn.

Spøkelset

I denne situasjonen er det helt avgjørende for ml-bevegelsen å ha et oppgående og levende ungdomsforbund, som er i stand til å ta opp kampen om de herskende tankene blant ungdommen. For hvis ml-bevegelsen ikke klarer å knytte seg til den ungdomsgenerasjonen som er i dag, kan det spøkelset som viser AKP 20 år fram i tida som en generasjon «for seg» bli en realitet nærmere enn det vi liker å tenke på.

Dette er ment som en advarsel. Men det trenger slett ikke bli sånn. ML-bevegelsen har nemlig et høgst oppgående ungdomsforbund i Rød Ungdom. Og sjøl om den ikke er stor, er den aktiv, og setter preg på ting rundt seg der den finnes. Vi skal ikke overdrive Rød Ungdom si betydning, men det er heller ikke noe poeng i å gjøre oss mindre betydningsfulle enn vi er.

For å nevne noe: Rød Ungdom spiller en ledende rolle i den voksende bevegelsen blant unge jenter, uttrykt i en spirende Jente-front. Rød Ungdom har gått i spissen for opprettinga av Aksjon Stans Utlendingeloven, som har fått støtte fra 17 forskjellige ungdomsorganisasjoner med stor politisk spredning. Rød Ungdom er ledende i YLI, den landsomfattende interesseorganisasjonen til yrkesskoleelevene og lærlingene. Og: Rød Ungdom er den eneste landsomfattende krafta blant ungdom som prøver å gjøre revolusjon, sosialisme og kommunisme til et gangbart alternativ.

Av de problemene Rød Ungdom møter, skal jeg her nevne ett: For mange AKP-ere synes Rød Ungdom knapt å eksistere. Jeg skal ikke her gå inn på en omfattende diskusjon om hva og hvorfor, og veit godt at partifolk over det ganske land har plenty med saker å henge fingrene i til daglig.

Tilbud til AKP

Poenget mitt her er kort og enkelt: En måte for AKP-ere å støtte opp om Rød Ungdom på, er å abonnere på Rød Ungdoms magasin Rute 80! Ikke bare er det et handslag til ungdomsforbundet, det er også en god innfallsvinkel for å se hva Rød Ungdom er opptatt av og jobber med. Dessuten tillater jeg meg å slå fast at Rute 80 er et bra blad, som man har mye å vinne på å

lese. I det forrige nummeret tok vi spesielt opp situasjonen til unge jenter i Norge i dag, mens det neste – som kommer ut til 1. mai – vil ha statlig rasisme som hovedtema.

Rød Ungdom legger stor vekt på å opprettholde Rute 80, fordi vi mener det er nødvendig med et eget blad for å markere oss utad. Men vi kjemper konstant med hovedfienden, nemlig økonomien. I dag er Rute 80 avhengig av subsidier fra Rød Ungdom for å overleve, penger som ellers kunne ha blitt brukt til andre viktige formål.

Støtteabonnement!

I dag kommer Rute 80 ut med fire nummer i året, og abonnement koster 50 kr. for 6 nummer. Vi har også støtteabonnement til 100 kr., og vil oppfordre partimedlemmer spesielt til å benytte seg av det tilbudet. Rute 80 er verdt en 50-lapp ekstra. Ved å tegne støtteabonnement er du med på å sikre at Rød Ungdom fortsatt kan komme ut med et bra magasin, og du gir et bidrag i den store sammenheng som er nødvendig for at bevegelsen fortsatt er ung og oppgående mens tida tar stormskritt mot og over i det neste århundret.

Leif [redacted], Rute 80-redaktør

For å tegne abonnement kan du bruke blokker eller lister som skal være sendt ut i partiorganisasjonen. Eller du kan skrive til (og uthev gjerne ordet *støtteabonnement!*):

Rute 80
Boks 4702
Sofienberg
0506 OSLO 5

INNHold:

<u>Leder:</u>	Partiet og opprøret i fagbevegelsen.....	s. 2
<u>Stoff fra partiledelsen:</u>		
"Fortsett vervinga" - fra medl. verveutvalget.....		s. 3
<u>Meldinger fra avdelinger:</u>		
Undersøkelse blant partimedl. som er bønder.....		s. 6
Metoder for verving		s. 7
<u>Debattstoff:</u>		
Partiorganisasjonen - en daud sild? - Fra Bergensavd.		s. 9
Alkohol er politikk - fra Tom		s.12
Kommentar til melding frå SK om homopol. arbeid.....		s.13
<u>Fra Rød Ungdom:</u>		
AKP trenger Rute 80!		s.15